

A magyar fauna-kutatás önzetlen és megbecsülhetetlen segédcsapatai, a műkedvelő kutatók elgondolkodva állnak meg sors társuk példája előtt. Hányszor történik meg, hogy az ilyen életmunka eredménye, a kedves magángyűjtemény méltatlan utódok kezébe jut, elkallódik, vagy jobb esetben hosszas alkudozás útján megmenti a Múzeum, amikor jó része talán már tönkre is ment.

N a g y I g n á c emléke legyen számunkra kedves emlék, de legyen intő példa is, hogy a segítő kezeket ne bocsássuk ki meg gondolatlanul, hanem tartsuk és szorítsuk meg bizalommal, megbecsüléssel megértő munkaközösségünkben, szaktudományunk javára és nemzeti kultúránk fölvirágoztatására.

Dr. Szilády Zoltán.

ZWEI NEUE ARTEN AUS DER DIPTERENSAMMLUNG VON IGNAZ NAGY.

Von Dr. Z. Szilády (Budapest).

Die schöne Sammlung von I. N a g y ist derzeit zufolge der Fürsorge seiner Nachkommen im Ungarischen Nationalmuseum aufbewahrt. In seinem, mit besonderer Aufmerksamkeit gesammelten Fliegenmaterial befinden sich auch einige für die Wissenschaft neue Arten. Im folgenden gebe ich die Beschreibung von diesen:

Atherigia vicina n. sp.

Die neue Art scheint meiner aus Dalmatien beschriebenen *A. dalmatina* am nächsten zu stehen. Sie unterscheidet sich von dieser durch folgende Merkmale:

Die Vorder- und Mittelschienen sind nicht ganz gelb, sondern an der Wurzel breit schwarz. Der Hinterleib ist überwiegend schwarz mit gelblichem Bauch, nur das 6. Tergit ist grösstenteils rotbraun. Das 1. Tergit zeigt gelbe Seiten- und Hinterränder, die letzteren sind in der Mitte breit unterbrochen. Die Tergite 2.—5. sind mit breiten (nach hinten allmählich breiter werdenden) sil-

berweissen Binden gesäumt; die erste Binde ist in der Mitte unterbrochen und gelblich durchscheinend. Ein ♀ aus Zelenika, Dalmatien.

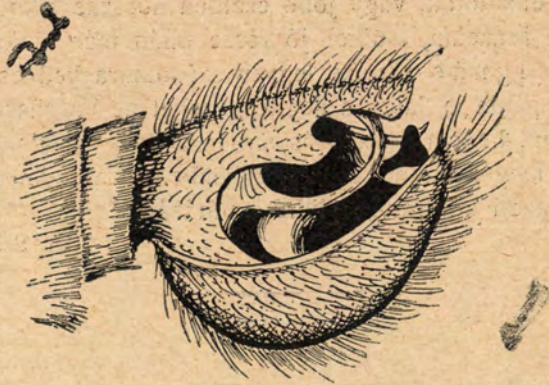

Abb. 1. Genitalapparat von *Laphria Nagyi* n. sp.

***Laphria Nagyi* n. sp.**

Die grösste unserer *Laphria*-Arten (32 mm). Eine der grössten europäischen Fliegen.

Behaarung des Gesichts und des Hinterkopfes fahlgelb, an den Backen mit schwarzen Borsten gemischt. Die Wurzel der schwarzen Fühler und die Ocellarschwiele mit schwarzen Borsten besetzt.

Mittelleib fahlgelb behaart. Mittellücken vorne und im hinteren Fünftel mit einer Binde langer, gelber Haare, die mittlere Zone ganz kurz schwarz und gelb gemischt behaart. Makrochäten um die Flügelwurzeln schwarz. Beine glänzend schwarz mit gelb und schwarz gemischten Haaren, Hinterschienen und alle Füße nur mit schwarzen Haaren belegt. Schwinger und Haftplatten rotgelb. Die rotgelben Adern der hellen Flügel gelblich gesäumt.

Schildchen oben schwarz behaart, die längeren Randhaare meistens gelb, die seitlichen aber schwarz.

Hinterleib pelzartig rotgelb behaart; die Haare oben in der

Mitte anliegend, an den Seiten abste hend, basal ein wenig schüt-
 terer, gegen die Spitze von lebhafter rötlicher Farbe.

Von *L. flava* durch den schmälere n, gerade ausgestreckten
 (nicht nach unten gekrümmten) Hinterleib und durch die ganz
 anders gebauten Genitalien verschieden. (Abb. 1.)

Ich benenne diese prach tvolle Fliege, zum Andenken meines
 alten Freundes, unseres emsigen Forschers I g n a z N a g y, dem
 wir das erste, bei Plitvitza am 23. VII. 1909 gefangene männliche
 Exemplar verdanken.

KÉT ÚJ FAJ NAGY IGNÁC LÉGYGYÜJTE- MÉNYÉBŐL.

Dr. Szilády Zoltántól (Budapest).

(Összefoglalás.)

N a g y I g n á c különös gonddal gyűjtött légyanyagában sok
 állatföldrajzi tekintetben érdekes és ritka faj mellett két a tudomá-
 nányra új állat is akadt. Ezek közül az egyiket (*Atherigia vicina*
 n. sp.) Nagy I. Dalmáciában gyűjtötte. Az *Atherigia vicina* az
 ugyancsak Dalmáciában felfedezett *Atherigia dalmatina* Szilády-
 hoz áll a legközelebb. A másik új faj nemcsak a *Laphria* genus
 legnagyobb európai faja, hanem egyben kontinensünk egyik leg-
 nagyobb legye is. Ezt az állatot N a g y I g n á c 1909. VII. 23-án
 gyűjtötte Plitvica mellett. A pompás új fajt felejthetetlen barátom
 emlékének szentelve „Nagyí“ fajnévvel jelöltem meg.

FÁSNÖVÉNYEINK MÁSODLAGOSAN KÁROS ROVARELLENSÉGEI.

Dr. Györfi Jánostól (Sopron).

Fásnövén yeink rovarellenségeit két nagy biológiai csoportra
 osztjuk. Az első csoportot az ú. n. elsődlegesen káros rovarok
 képezik, amelyekre jellemző, hogy álcáik szabadon, a növények
 felületén élnek, egészséges és jól fejlődött növényeket is megtá-
 madnak, kedvező körülmények között azokon el is szaporodnak.
 Az elsődlegesen káros rovarok álcái élénkszí nűek, a környezet
 színéhez alkalmazkodnak. Idetartoznak pl. általában a nagylep-